

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quid sit dilectio proximi, & eius virtus atque conditiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ludem, eò quod Deus super omnia est diligendus, & ex toto corde & anima, ut Deuter. 6. Hunc quoque gratiae & gratiae titulum sibi retinet Deus, ut propter se metipsum & Christum filium suum potius donet, & concedat omnia, quam propter nostra opera operata, siue sit oratio, iejunium, &c. ideoque magis persona Dei à nobis diligenda est, quam eius munera: nam plus est Deus, quam cælum vel infernus. Licet nos orare debeamus, attamen in nomine Christi exaudiatur, Ioan. 16. Gratuita ergo misericordia & pietas Dei nobis ostensa per filium, nostrum redemptorem, causa est nostræ dilectionis.

2. Non solùm Deus propter semetipsum diligendus est, sed etiam proximus, vir & vxor, liberi, vicini ac bona ipsorum temporalia & successus propter Deum non propter semetipsa & propriam conditionem, ita antequam offendatur Deus, quis paratus sit potius omnia relinquere & carere, quam deum suum. Sic dicit Christus Mat. 10. Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus: ibi summam omnium temporalium rerum comprehendit: nam plus nobis sunt parientes, que diuinitate & honores &c. Igitur propter Deum diligendus est proximus: nam si solù illos diligimus, quoniam diligunt, & benefacimus ijs qui hic nobis beneficiunt, quae merces? quantum distamus ab Ethnicis & Iudeis? Ideo non propter beneficia sua proximus, propter ipsum Deum diligendus est. Causa & fons dilectionis huius esse debet ipse Christus, qui præterquam nostra peccata portauit, etiam benefecit, & magis habebit premium apud Deum. Ioan. 15. Hoc est præmium meum, ut diligatis vos inuicem, sicut ego diligui vos, id est, gratis propter meam bonitatem, non propter vestra opera operata: sic & nos propter Christum diuerso proximum diligere debemus, non principaliter respicere ad facta proximi. At inquis: Quid igitur est dilectio vel charitas proximi? Respondeo: Charitas virtus est,

tus est, quam non habet in se nostra natura, sed donatur à spiritu sancto homini propter fidem in Christum qua diligitur Deus super omnia, & proximus propter Deum, sicuti homo seipsum diligit, & Apostolus vocat charitatem fructum spiritus sancti, Galat. 5. sed qualiter ostendatur, & quid operetur charitas, Apostolus 1. Cor. 13, docet per varios gradus & membra, & inquit: Charitas patiens est, scilicet in aduersis: cogitat enim: si Deus pro te tanta passus est, patere & tu hoc propter ipsum, quia scriptum est Matth. 5. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Vbi ergo nulla est patientia in aduersis & infirmitatibus, ibi adhuc nulla est charitas. Secundò charitas benigna, id est, neminem vitat, sicut Christus non reiecit peccatores, sed dixit; Venit filius hominis querere & saluum facere quod perierat, Lucæ 19. Tertiò charitas non æmulatur, id est, non est inuidia (neydish) / sed fauet suo proximo commoda, diuitias, honores, & quicquid de eis sci fauet. Quartò, charitas non agit perperam, id est, occulte machinando, prodendo, decipiendo, practicando, sed facit sicut sibi velit fieri, ut Matth. 7. Omnia quæcumque vultis ut faciat vobis homines, ita & vos facite illis. Quintò charitas non est fastidiosa (hōnisch) verbo vel signo. Matth. 5. Qui dixerit fratri suo rachæ &c. Charitas non inflatur, id est, non reputat se sanctiore, doctiorem, meliorem ceteris, sed potius omnibus inferiorem. Rom. 12. Honore inuicem præuenientes Charitas non querit que sua sunt, sed Dei honorem & proximi utilitatem. Non irritatur, scilicet ut percūiat, vulneret, conuicietur, insaniat irā erga proximum. Luc. sexto. Dimitte, & dimittemini, seu dimittetur vobis. Non cogitat malum, id est, vindictam inferre aut nocere proximo, neque minatur exemplo Christi, qui cum malediceretur & pate-

K z tetus

retur, non comminabatur, I. Pet. 2. Non gaudet super iniuitate, id est, damno vel malo proximi, sed flet cum fluentibus, Rom. 12. Et congaudet veritati, ubi scilicet gloria Dei predicatur & proximi utilitas. Psal. 4. & perdes omnes qui loquuntur mendacium. Charitas omnia suffert propter Christum, eius vestigia sequens, I. Pet. 2. Omnia credit, non est suspicio sa vel pertinax in sua opinione. Omnia sperat, non dubitans ea consequi quae a Deo & proximo promissa sunt: Omnia sustinet propter Dei gloriam & commodum proximi sui. Roman. 8. Quis separabit nos a charitate Dei &c. Summa, sine illa non valent linguae, non scientia, non fides, nec castigatio corporis, nec Eleemosyna, inquit Apostolus, neque oratio, vel id genus alia. Nam hoc preceptum habemus a Deo, ut qui diligit Deum, diligit & fratrem suum, I. Ioan. 4. Qui enim dicit, diligere Deum & fratrem suum odit, mendax est &c? & Christus inquit Matth. 5. Vade primum reconciliari fratri tuo. Vbi ergo dilectio proximi non est, ibi nec iustitia retinetur, nec opera, etiam qualiacunque, sunt efficacia donec inuidia erga proximum durat.

3. Hæc dilectio legem Dei implet, sicut inquit Apostolus Roman. 13. Qui diligit proximum, legem ad implet. Nam qui diligit proximum suum, non habet rem cum uxore eius: non occidit illum, non furatur ei, & si quid aliud est in lege mandatum, illa omnia in hoc verbo, Diliges proximum tuum sicut teipsum, instaurantur. Plenitudo ergo legis est dilectio. Hanc Christus ubique præcipit & urget, & magna habebit præmia in hac & post hanc vitam. Ideo inquit Apostolus, Nemini quicquam debeat nisi ut inuidem diligatis: erit enim in nouissimis diebus signum diei nouissimi de propinquuo futurum, quando charitas omnis refixerit, & iniuitas abundabit, Matth. 24. Et hanc dilectionem iam ignorat mundus, & maximè gloriatores Euangelij. Quare ante omnia diligabet pri-

Rom. 13.